BAKA ERT EGET BRÖD MED

ROYAL YEAST CAKES

Det bästa kvalitetsmärke för över 50 år.

Canada Nyheter

Järnvägstrafik som upphör. Från officiellt håll meddelas att trafiken å Great Northerns järnvägslinje mellan Portage la Prairie och Carmen efter den första juli kommer att indragas.

Predikobesök i Tyndall och Garson. Redaktör C. J. Engvall predikar söndagen den 13 juli kl. 11 f. m. i Garsons missionskyrka och kl. 3 e. m. i Tyndalls missionskyrka. Alla skandinaver hälsas hjärtligt välkomna.

ONTARIO.

Inbrottstjuven dömdes till 23 månaders straffarbete. William Woloshzyn har dömts till 23 månaders straffarbete vid fängelsen i närheten av Fort William för inbrott i familjen Langners hem i Kenora, Ont.

Lake of the Woods skall filmas. Arrangemang göras nu för filmandet av V. Halsteads drama "The Spirit of the Wilderness" i Lake of the Woods omgivningar. Större delen av bilderna komma att tagas i närheten av Kenora.

Chester D. Massey, en välkänd filantrop och industriidkare, har nyligen avlidit i sitt hem i Toronto. Mr Massey, som vid sitt frånfälle var 76 år gammal, efterlämnar två söner, en av vilka är f. d. ministern Hon. Vincent Massey. Chester D. Massey var president för Massey Harris Company Limited.

Gruvarbetare upptäcker en verklig lustgård i Ontarios skogar. Från Kenora, Ont., meddelas, att en prospektare vid namn N. A. Atkinson påstår sig ha upptäckt en verklig lustgård i hjärtat av Ontarios urskogar. Området i fråga består av en dal, åt vilken han givit namnet "Doone Garden," och vilken är belägen i närheten av Wingiskus Lake. Tillgång till dalen ifråga kan endast vinnas genom ett mycket trångt pass, vilket Atkinson påstår icke vara känt för någon annan vit människa än han själv. Atkinson påstår, vidare, att allt slags villebråd där förekommer i riklig mängd, och att dalen dessutom är mycket bördig.

Fort Frances-nyheter. Äktenskap ingicks den 18 maj mellan miss Helen Nelson och mr Gust. Olson. För närvarande befinner sig det unga paret på bröllopsresa till Duluth och andra platser.

— Mrs Anna Håkanson ligger fortfarande allvarsamt sjuk. Läkarne hysa dock hopp om hennes tillfrisknande.

— Vasaordens amatörklubb uppförde den 2 ds ett mindre skådespel, och därefter bjöds på dans. Detta är första gången som amatörsällskapet uppträtt offentligt. Mr Bert Forsberg o. Selma Tissell spelade de ledande rollerna på ett mycket berömvärt sätt. Amy Palm i rollen av en kärlekskrank gammal ungmö skötte också sin sak bra, liksom också Arthur Ekstrand i rollen som doktor. Hela sällskapet för övrigt är värt ett erkännande. Aftonunderhållningen var talrikt besökt och ortens skandinaviska befolkning avvaktar med spänt intresse andra festligheter av samma art.

— Enligt vad som följudes komma mr Gust Osberg och miss Hilma Nordman att den 9 ds knyta hymens band. Den betydelsefulla ceremonjen kommer att utföras å Crozier Hall, och det väntas, att detta bröllop skall bli ett av säsongens största.

Sv. baptistkyrkan, Kenora, Ont. Onsdagen den 2 juni hade syföreningen sitt månadsmöte hos fru J. Johanson. En hel skara vänner hade samlats, cirka en 45 till antalet. — Mötena ha varit goda under den gångna veckan. På söndagskväll hade en intresserad publik samlats. Ett exemplar av sången "Min moder" bortgavs till varje mötesbesökare, vilka med tacksamhet mottogo gåvan från Ericksons. — Den 1 juli ha vi en utflykt till broder Holmströms farm, en sju mil ut på sjön. Båtar komma att hyras, så att alla, som önska vara med på den fina utflykten, kunna få medfölja mot en avgift av 25c. Barn fritt. Kom med och tag en matkorg med dig. Kaffe och läskedrycker samt ice cream serveras till alla mot en särskild avgift. — Lektioner i gitarrspelning komma hädanefter att givas varje tisdag mellan kl. 7—9. De som vilja lära sig gitarrspelning äro alla välkomna. Lektionerna bliva fria. — Våra veckomöten äro: Onsdag, ungdomsmöte kl. 8. e. m. Torsdag bönemöte kl. 8 e. m. Fredag musikövning för strängbandet kl. 8 e. m. Söndag söndagsskola kl. 10 20. Frälsningsmöte på kvällen kl. 7:30. Strängbandet spelar vid söndagens möte. Ungdomens sångkör sjunger. Mycken sång vid varje möte; härliga vittnesbörd; evangelium i tal; frälsning för alla! Alla äro välkomna!

Olle Erickson.

Saskatchewan.

Fornfynd. En stenyxa, som troligen begagnats som vapen av indianer, hittades nyligen å en farm i närheten av Tomkins, Sask. Yxan i fråga anses vara flera hundra år gammal och är cirka nio tum lång. Fyndet har sänts till sakkännare för att vidare granskas.

En förlikningsnämnd med domare W. E. A. Turgeon som ordförande skall sammanträda i Port Arthur, Ont., för att bestämma det pris, som skall erläggas av Saskatchewans vetering för nyligen från Saskatchewan Co-Operative Company inköpta elevatorer.

Preeceville, Sask. Miss Emma Lindblom, kassörska i Bank of Torontos avdelningskontor härstädes, vilken för någon vecka sedan blev svårt misshandlad av banditer, då de senare försökte råna banken i fråga, är nu på god bättringsväg och väntas inom kort vara fullt återställd. Polisen fortfar i sina spaningar efter förbrytarna, vilka hittills lyckats hålla sig unden lagens arm.

Till griffero. Tisdagen den 1 juni vigdes stoftet efter framlidne Olof Olson till gravens ro i svenska koloniens gravgård i Esterhazy, Sask. Pastorerna Geurgis och Olson officierade. Som bärare fungerade J. Englund, C. Larson, B. Ford, E. Lindwall, N. Nordland och E. Jacobson. En stor skara anhöriga och vänner till den avlidne hade infunnit sig för att taga ett sista farväl av den hädangångne.

Högtidlig gudstjänst. En högtidlig gudstjänst hölls den 30 maj i Kelliher, Sask., då pastor Ringenhjelm höll predikan därstädes. Efter gudstjänsten framträdde mr Henning Johnson och tillägnade pastor Ringenhjelm följande verser:

TILL PASTOR RIGENHJELM.

Vad ser du, mitt matta öga,
som nyss halvslutet var?
Vad! Jaså, du blickar dit upp i det höga
och ser att den stjärnan lyser klar,
som leder oss fram så underbar.
Ibland livets bränningar farkosten går
så säkert och tryggt i denna vår.

Vad ser du, mitt skumma öga?
Din blick var ju nyss så slö!
Jaså, du ser den ledande stjärnan lysa,
som kommit över land och sjö
ifrån Svea rikes kultur och folk
hit ut till oss — en livets tolk!

Aja, vi se vår morgonstjärna brinna
ibland oss här så skinande klar,
värmande, givande, glädjeströlande vi finna
vår stjärna, — som i kretsringen med sig tar
den slumrande, sönderbrutna församlingens kropp,
väckande, livgivande, med ett pånyttfött hopp.

Vi samlas kring stjärnan den klara
och önska, att vi alltid måtte få vara
en levande kropp i vandringens tid
och vinna till sist en evig frid.

Välkommen, välkommen ibland oss här,
Ni högt värderade präst!
Ni svensk! Ni predikar så bra och lär
oss, att livet har mening, glädje och fest,
att betyngda ej vara av småsaker bara,
att brinna av glädje som solen den klara,
att öppna vår blick för den vackra naturen,
att ansa små blommor, som växa vid muren,
att ej glömma modern, som pysslat och ansat
små plantorna veka — ej på rosor hon dansat —
att vandra i kärlek och tillit till Gud,
att vandra och leva efter tio Guds bud.

Ja, allt är så vackert och väl i harmoni
med den renaste tro och mening däri.
Glada och tacksamma vi hälsa Er välkommen.
Stanna här länge, och säkert skall sången
klinga allt starkare uti vår kyrka,
och många skola samlas och prisa och dyrka
den levande Gud, som sände Er här.

Observera!

Från Svenska nationalbiblioteket meddelas, att å styrelsemöte, som hölls fredagen den 28 maj, följande beslut fattades:

1. Att inkalla medlemsrapporter från lokalbiblioteken.
2. Att utsända rapport över bokbeställningar från Sverige samt finansrapport.
3. Att utsända nominationsblanketter för val av ny styrelse; dessa blanketter skola vara Nationalbibliotekets sekreterare tillhanda senast den 15 juli. Nominering kan endast göras av medlemmar tillhörande biblioteken.

Alla för Nationalbiblioteksrörelsen intresserade torde fortast möjligt förena sig med lokalbiblioteken på de platser, där sådana finnas.

På platser, där ej lokalbibliotek finnas, kan medlemskap vinnas som direkt medlem, om ansökan åtföljd av $1.00 inlämnas till Nationalbibliotekets sekreterare A. W. Hammarstedt, 268 Fountain St.

Alexander L. Grant, liberal kandidat för fyllnadsvalet i Notukeu, besegrade sin motkandidat Alexander G. McCaw vid valet den 1 ds. Grant erhöll en betydande majoritet över sin motståndare.

EN MÄRKESDAG I SVENSK-AMERIKAS HISTORIA.

(Forts. fr. sid 1.)

la konventionella traditionen vid utförandet av dylika minnesmärken. Mannen — han må ha varit aldrig så stor och framgångsrik — är likväl av mindre betydelse än den vitala kraft som genomströmmade hans personlighet, den brinnande inspiration, som möjliggjorde utarbetandet av dess epokgörande uppfinningar till mänsklighetens fromma.

Den symboliska gruppen som kröner monumentet och som är utfuggen ur ett enda massivt granitblock, består av tvenne mans- och en kvinno figur, placerade under det ymniga lövverket av världsträdet Ygdrasil, därigenom betecknande den världsomfattande betydelsen av John Ericssons gärning. De trenne figurerna symbolisera Visionen; Arbetet och Äventyrslystnaden. Visionen, som utgör frontfiguren, är framställd i en högrest kvinnogestalt, av junoniska linjer. Anletsdragen äro kraftiga och beslutsamma, blicken fjärrskådande med ett nästan exalterat uttryck. Arbetet är framställt som en muskulös och kraftigt byggd mansfigur. Hela gestalten vittnar om ett liv i arbete och möda — en bild av koncentrerad styrka, energi och uthållighet, som även får sitt uttryck i det seniga och skarpt markerade ansiktet.

Den tredje och sista figuren, Äventyrslystnaden, är med en väl funnen urskiljning personifierad i en nordisk viking — en martialisk krigargestalt i full rustning med sköld på armen och svärd i handen — ett skarplinjigt ansikte med hårda och hårdade drag, en präktig sinnebild för den dådkraft och äventyrslust, som under senare tider fört vikingarnes ättlingar till Amerikas kuster.

I detta monument har konstnären med sann förståelse för sin uppgift på ett genialiskt sätt tolkat de egenskaper, som förmått att låta även en utlännings värdefulla insats i den amerikanska kulturen komma till sin fulla rätt och bereda honom en framskjuten plats i Amerikas historia. Samtidigt som det är ett monument över John Ericsson är det en ärestod åt hela den svenska rasen.

ETT OCH ANNAT ANGAENDE SITUATIONEN I ENGLAND.

(Forts. fr. sid 1.)

dent kommer att intaga i förhållande till förslaget samt om hans vädjan kommer att hörsammas av gruvarbetarne.

Gruvarbetareföreningen har nyligen fått mottaga en donation av två miljoner dollars från de ryska fackföreningarna, och dessa medel komma nu att utdelas som understöd åt de strejkande. Med anledning av denna donation har Cook yttrat bl. a. följande: "Vi tacka Gud för Ryssland och för den vakna arbetareklass som där finnes; arbetare som lärt sig förstå att striedn mellan kapital och arbete är en internationell sådan."

Borgerliga tidningar i England hava på det skarpaste klandrat gruvarbetarnes ledare för att ha mottagit dessa medel från de ryska fackföreningarna. De påstå bl. a., att dessa fackföreningar icke äga medel nog att giva ett rimligt understöd åt sina egna arbetslösa, och att de pengar som sänts till England icke äro annat än propagandamedel från sovjetregeringen samt att dessa medel utprovsats från ryska arbetare medels tvångsutskrivning.

Fackföreningskongressen har beslutit att till den 25 juni uppskjuta det allmänna mötet, vid vilket ledarne väntas komma att framlägga sins skäl för generalstrejkordern och sedan dess återkallande. Denna åtgärd säges bero på ledarnes ovilja att möta sina anhängare och erkänna att det var oförsvarligt att avblåsa strejken utan att ha beviljats några förmåner för gruvarbetarne.

HAN VANN.

Vad är det här för pokaler? frågade främlingen, då han trädde in i en juvelerarebutik.

Jo, det är pokaler, avsedda för pris i kapplöpningar, svarade främlingen.

Då löpa vi nu, sade främlingen och sprang ut genom dörren med en pokal i handen.

Juveleraren satte efter honom. Främlingen vann priset.

Nordbor i U. S. A.

BLAND NORDBOR I U. S. A.

Knute Erickson, en av våra svenska filmaktörer i Hollywood, Calif., visar i en film kallad "Non-Stop-Flight", som uppgives vara högst spännande. I firmen benämnes han Lars Larson. På tiljan var Erickson många år sedan en Yan Yanson, som nog många av våra läsare minnas.

Duktig svensk-amerikansk tolvåring. Tolvårige Thomas E. Vedoe i East Bridgewater, Mass., räddade för några dagar sedan en krympling från att drunkna i Robbins Pond, efter det krymplingens kanot stjälpt. Räddningsbragden var heroisk, säga dagstidningarna, och försök göras att få den belönad med en Carnegie medalj.

Krulliga ögonhår. Vår charmanta landsmaninna vid filmen Anna Q. Nilsson har gått i spetsen för ett nytt mod, avsett att öka damernas attraktionsförmåga, uppgives det. Denna förskönling består i ondulering av ögonhåren, vilket enligt kännare ökar kvinnans tjusningskraft med 75 procent. Va tycks!

Axel Austin i New York är kompositören till den "John Ericsson Memorial March", som av U. S. Marine Band kommer att spelas vid avtäckningen av John Ericsson-monumentet i Washington. Kompositionen i fråga har redan spelats av U. S. Army Band och U. S. Navy Band samt rundradierats.

Mördade av svartsjuka. Trettiåtta-årige snickaren B. R. Hicks i Kansas City, Mo., sköt den 21 maj ihjäl sin trettiosjuårige hustru, mrs. Mary Hicks, och trettiosexårige Martin Ericcon, på gården utanför det hus där de sistnämnda två under senaste månaden bott tillsammans.

Kroppen skuren itu av tåget. En ohygglig död fick en ung man vid namn Gustaf Magnuson, 25 år gammal och boende i Windchester, Mass., den 15 maj. Hans döda kropp anträffades på B. & M. järnvägen nära Prison Point bryggan i Charlestown samt var skuren rätt itu av ett tåg. Antagligen hade han vandrat på spåret och överkörts av ett ankommande tåg.

Svensk-amerikanska prisvinnerskor. Ett pris å $1,000 och en resa till Europa erövrade för några dagar sedan Miss Helen Bylund elev vid Wadleigh High School i Brooklyn, N. Y. Priset utgör första pris i den nationella vältalighetstävlan om konstitutionen. Miss Bertha Peterson erövrade the Ridder Prize för studerande vid Hunter College. Priset utdelades för bästa tolkningen av ett urval tysk prosa och poesi.

Anna Q. Nilsson håller på att inspela en film som bär namnet "Midnight Lovers" och som kommer att kosta $1,000,000 att producera. De oerhörda summor som nedläggas i produktionen av vissa filmer synas nästan otroliga. Men då de efter deras fullbordande visas samtidigt i 30 a 40 teatrar så kan man få en aning om att de måste vara inkomstbringande, oaktat den oerhörda kostnaden.

Kände sig ensam till mods. Josephine Lager i Providence, R. I., kände sig ensam till mods efter mannen, som lär vara "sjögående", och inbjod därför några vänner att smaka på den likörflaska, hennes make hade gömt undan. Det hela slutade dock illa, ty polisen kom tillstädes och frun ställdes till ansvar för "misconduct". Hon förnekade anklagelsen, men sattes i avbidan på instälelse under $1,000 borgen.

Den sista fyllan värre än den första. William Nelson, 41 år gammal, bosatt i Chicago, arresterades den 22 maj för fylleri, men släpptes åter ut mot borgen. Han skulle åter infinna sig i polisrätten den 24 maj, men då han icke visade sig började polis att söka efter honom, och hans lik påträffades slutligen på bårhuset. Polisen rapporterade att Nelson omedelbart efter sitt frigivande åter förskaffat sig "mänsken" i stora kvantiteter och därefter fallit och avlidit.

Kungliga Svenska Flottans musikkårs avskedskonsert i New York hölls den 19 maj i Carnegie Hall och blev mycket lyckad. Vid konserten överlämnades lagerkransar till dir. Högberg, Folke Anderson och Miss Törn. Efter konsertens slut samlades man bakom scenen, där dir. Högberg i ett kort anförande framförde kårens tack till dess energiske och skicklige manager mr. Axel Hultén; som ett uttryck härför överlämnade dir. Högberg en silverpokal till mr. Hultén.

Tjärad och fjärad blev härom dagen i närheten av Morton, Wash., en ung bollspelare Karl Rosten från Portland, i det civila livet tidtagare i ett timmerläger. Han skulle ha tagit en 17-årig flicka miss Hazel Bradshaw ut till en enslig plats i bil och där sökt öva nesligt våld mot henne. Sakens rätta sammanhang är dunkelt. Somliga säga att Rosten är offer för lönnkrögare, som han hållit ute från timmerlägret, andra säga, att tuktomästarna visst inte äro några karaktärer från den undre världen. En av dem är flickans svåger.

Han: — Jag tycker far din är litet långsam i att komma ut med hemgiften.....

Hon: — Du skall inte vara orimlig Vi får ju den då och då?

Han: — Ja, men dej fick jag på en gång.

Frun: — Titta herr värd, på den här väggen har panelen fått en ramna och en del har ramlat ut.

Värden: — Ja, jag ser! Nå ja, för den sakens skull begär jag ingen ökning på hyran, ehuru visserligen rummet härigenom blivit större.

Hur ha jordens kontinenter och oceaner uppkommit?

Av Astrid Cleve v. Euler.

Vem har icke som barn undrat över den märkliga likheten mellan Afrikas och Sydamerikas mot varandra vända konturer? Det besynnerliga är bara att geograferna av facket så länge varit blinda för naturens dock så tydliga fingervisning om en förgången samhörighet mellan dessa nu av många hundra mils oceanvatten åtskilda världsdelar. Men det stora avståndet kan ju vara en ursäkt för att man ända till för några år sedan avvisat den lockande tanken, att Gamla och Nya världens kontinenter kunna ha legat intill varandra, såsom förmodligen mera vacker än sann. En av samtidens geografer, prof. Alfred Wegener i Berlin, vågade dock slutligen acceptera tanken, att jordens kontinenter kanske trots allt ha glidit omkring på den underliggande magman och flyttat sig ofantliga sträckor under de hundratals millioner år, vårt gamla klot har på nacken. Han började undersöka möjligheterna för kontinenternas rörelser på allvar, och i detta fall bekräftades snart den gamla regeln om väga, vinna. 1912 gjorde Wegener de första försöken att plocka ihop de nu i världshavet kring spridda puzzlebitarna, och en längre tids sjukhusvistelse under kriget gav honom sedan ro att tänka sig in i problemets många sidor. Sedan dess har hans världsberömda och synnerligen fängslande teori om kontinenternas förskjutningar svällt ut kraftigt både på bredden och på djupet och vilar nu — tämligen trygg, synes det, mot de tvivlares anlopp — på en fast grund av geologiska och geofysiska, paleontolgiska och biologiska, paleoklimatiska och geodetiska argument. Förskjutningsteoriens innehåll är numera tillgänglig ej blott i en tredje tysk upplaga, utan även i svensk dräkt, och avsikten med dessa rader är närmast att fästa uppmärksamheten på den goda svenska översättning som nyss utkommit på Lindblads förlag i den uppmärksammade serien Vad Vi Veta.

Mot ett försök som detta att presentera Wegeners teori i en för den stora allmänheten fattbar form kan givetvis anmärkas, att det på förhand måste vara dömt att misslyckas, för så vitt man fordrar att läsaren skall kunna väga eller bara begripa samtliga argument, teorien måste ta hänsyn till. Något sådant är uppenbarligen omöjligt, ej minst därför att teorien ständigt ställer frågor, som den empiriska forskningen ännu inte kan ge svar på, den vill veta besked om dunkla krafters spel, som ingen förr haft anledning närmare skärskåda. Även om Wegeners teori icke skulle ha åstadkommit något annat än alla de impulser, den givit särskilt geofysisk och geodetisk forskning, vore den värd en hedersplats inom vetenskapen, så ufomordentligt fruktbar har den visat sig vara, dock skulle den då knappast göra anspråk på den stora publikens intresse. Men nu har förskjutningsteorien lyckligtvis också användning för en massa både kända och lättfattliga erfarenheter från jordens historia och geografi, varför ingen inteflektuellt intresserad behöver avstå från nöjet att deltaga i den sannskyldiga upptäcktsfärd i en förgången värld, Wegener tar oss med på. Läsaren får följa med så långt han kan och eventuellt avstå från de svåraste exkursionerna på forskningens färd över obrutna vägar.

Tvivelsutan har det varit en riktig tanke att medtaga hela det kunskapsmateriel, varpå förskjutningsteorien vilar trots omöjligheten att alltigenom kunna popularisera det. Teorien är så pass ny och revolutionerande, att den behöver ta hela sin arsenal av vederhäftighet med sig, när den går att erövra en klentrogen och innerst så konservativ värld.

Vår jords yttre hölje består enligt Wegener av tre olika, redan från begynnelsen åtskilda lager, nämligen underst en ytterst trögflytande, tyngre magma av mörka, järnhaltiga bergarter, som han kallar sima, och ovanpå sima antingen den något lättare och ljusare sillikatskorpa, sial, som bildar den fasta markens vanliga berggrund, eller också havsvattnet. Detta skall alltså vila direkt på magman. De nämnda huvudbeståndsdelarna ordna sig vidare enligt lagen om isostasi så, att tryckjämvikt slutligen råder, något som emellertid kan ta tusentals år i anspråk. Kontinenterna med sina av grunda hav täckta shelfer äro alltså grundväsentligt skilda från djuphaven och ligga och flyta på magnan ungefär som isberg på vattnet, med största delen av sin tio mil tjocka sialmassa nedsänkt i sima. Under världshaven tränger däremot sima upp till 3 eller 4 km. blott från vattenytan. Nu förefintliga kontinentflak täcka endast omkring en fjärdedel av jordytan och ha uppkommit genom sammandragning, sönderspricknin och isärglidning av det första tunna, formodligen hela jorden från början överspännande sialhöljet. Wegener beräknar att kontinenterna ännu under koltiden täckte hälften av jordytan, och då berörde Europa—Afrika och Amerika varandra efter nästan hela sin längd, varpå man har flera praktiskt taget alldeles avgörande bevis i det korresponderande läget hos vissa sällsynta och påfallande bildningar och dylikt på ömse sidor om Atlanten.

Kontinenternas ytor förminskas alltjämt genom den ständigt pågående bergskedjeveckningen, som var särdeles livlig under jordens näst yngsta epok, tertiärtiden. Då hopryukades Himalaja m. fl. av Högasiens bergkammar, så att Främre Indien, som förut legat invid Madagaskar och Afrika, drogs långt norr och den Indiska oceanen vidgade sig. Det kan ju synas vara ett för våra efterkommande dystert perspektiv att fastlandet sålunda ständigt krymper; hur skall det till sist kunna rymma jordens växande befolkning? kan man fråga sig. Saken är dock ej så farlig som det först ser ut, ty forntidens stora kontinentområden voro i vida större utsträckning, än vad nu är fallet täckta av gamla shelfhav och försumpade. Även under eocentiden — äldre tertiär tid — betäcktes ofantliga ytor av sådana hav, så att torra landet faktiskt hade mindre utsträckning än nu. Ännu fortfar "landet att skilja sig från vattnet."

Till de geologiska bevis för fordom förenade kontinentflaks isärglidning jag ovan anfytt, sälla sig en mängd biologiska bevis eller vittnesbörd, som stundom äro icke mindre övertygande. Biologen fängslas i främsta rummet av den befriade lösning, förskjutningsteorien ger på en sådan gammal "onaturlighet" som overensstämmelsen mellan faunan och floran i numera vitt åtskilda världsdelar, under det att omvänt närbelägna områden kunna förete de mest djupgående olikheter i fråga om sin djur- och växtlighet. Känd är den tvära s. k. Wallacegränsen mellan Australien med dess säregna, ålderdomliga djurvärld och Sundaöarna, där pungoch näbbdjuren saknas. En vida större likhet råder mellan Australiens och Sydamerikas, fastän mänghundrademila hav nu skilja dessa landsändar åt. Se vi på Wegeners rekonstruktion av kontinentflakens läge under koltiden, så få vi gåtans lösning. Då bildade ännu Sydamerika, Afrika och Australien ett omkring Antarktiskkontinenten grupperat helt. Flaket bräcktes senare sönder, och bitarna gledo åt var sitt håll eller drogos såsom den indiska halvön bort genom bergskedjeveckning i Eurasien. Därvid kom Australien i drift mot sydöstra Asien till. Ännu under eocentiden torde den australiska skollan ha legat minst ett par hundra mil från den asiatiska, men har sedan dess närmat sig ekvatorn och plöjer nu med sin spets Nya Guinea, in i Sundaöarnas område, där den ställer till en del oreda och t. ex. dragit med sig ön Nya Pommern, som låg i vägen. Så nära som de australiska och ostasiatiska kontinenterna nu kommit till varandra är det endast en tidsfråga, och troligen en ganska kort sådan, när Wallacegransen försvinner och Australiens egendomliga gamla livsformer duka under för starkare och för nutida förhållanden bättre lämpade typer — den demokratiska nivelleringen har sin gång litet varstans.

Ingen djurgrupp förser Wegener med så goda och pålitliga argument som daggmaskarnas tillbakadragna skara. Anledningen härtill är daggmaskarnas enastående stabilitet med hänsyn till levnadsvanor och — kanske som direkt följd härav — deras yttrest långsamma evolution, i det att flertalet nu levande former äro desamma som under krit- och juratiden. Daggmaskarna krypa sig i bokstavlig mening fram genom jorden samt hejdas därvid lika fullständigt av torr ökenmark som av saltvatten. När man nu finner vissa släkten begränsade till sydspetsarna av Amerika och Afrika, som för närvarande skiljas av en 600 nymil bred ocean, eller till tropiska Afrika och Amerika med Atlanten mellan sig, o. s. v., inser man att motsvarande landförbindelser fordom måste ha förefunnits, och valet står då mellan väldiga, sjunkna landbryggor och den isärglidning, Wegener försvarar. Ur djurgeografisk synpunkt är ju den senare hypotesen vida att föredraga, likaså av geofysiska skäl och så som strax skall visas, alldeles avgjort av klimatiska skäl.

Förskjutningsteorien kastar nämligen också ett mycket välkommet ljus över många paleoklimatiska gåtor. Långt före den sista stora kvartära nedisningen på norra halvklotet har det södra halvklotet drabbats av en likartad nedisning i permokarbonisk tid. Men det märkvärdiga är att märkena efter denna äldre nedisning träffas så gott som hela den södra hemisfären, från Kongo till Brasilien, från Kaplandet till Främre Indien och Australien och ännu märkligare är att man har inte det minsta spår av någon samtidig isbeläggning av det norra halvklotet, vars permokarboniska avlagringar äro ganska väl kända. En sådan klimatfördelning är helt enkelt otänkbar och intet antagande om sjunkna landbryggor hjälper oss i minsta mån fram över svårigheterna. Men samla vi ihop länderna på södra halvklotet jämte Främre Indien omkring Antarktis, såsom växt- och djurgeografiska skäl ovan tvungo oss att göra för denna avlägsna tid, så få vi fram nedisad polarkalott av 30 graders bredd, vars antipod, den norra dåvarande polarkalotten, helt låg i Stilla havet söder Aleuterna och därför inte kunnat lämna några nedisningsmärken efter sig. En dylik rekonstruktion innebär emellertid också en annan sak, nämligen att jordaxeln då måste ha haft ett helt annat läge än nu. En sådan konsekvens blir ofrånkomlig av även andra skäl. Det starkaste stödet för antagandet att jordaxeln undergått betydande vridningar, torde vara att Spetsbergen, som nu ha rent arktiskt klimat, en gång i tiden burit härliga lövskogar med ej blott alla i vårt land nu vanliga träd och buskar, utan jämväl valnöt och kastanje, vinranka och magnolia. Med full vishet kan man våga påstå att ingen sådan vegetation, under några förhållanden kunnat framdrivas av det matta solljus, som numera når Spetsbergen. Enbart av detta skäl kunna vi ej komma ifrån antagandet om betydande polvandringar under jordens förgångna skeden och ända in i kvartär tid.

En fråga, som naturligtvis installer sig när man får del av alla dessa rubbningar i kontinenternas läge, utsträckning och orientering till jordaxeln är den, i vad mån sådana rubbningar pågå än i dag. Även om förändringarna skulle ske för långsamt för att i något mån mer anmärkningsvärd grad behöva oroa det nu levande släktet — jordbävningarna giva oss dock mindre angenäma påminnelser om att vår gamla moder jord nu inte kommit till ro — så kan ju vara lockande nog att söka tänka sig in i hur sena tiders efterkommande kunna väntas få det ställt. Det bör då sägas, att nog kommer jorden att såsom hittills förändra sitt anlete men att det torde vara klokast att inte ge sig in på några spådomar om de närmare omständigheterna härvidlag eftersom vi inte ens säkert veta om jordens inre avkyles eller ej. Radioaktivitetsforskningen har dragit även en fordom så självklar sak som jordens fortgående avsvalning i tvivelsmål, och skulle nu magman i stället för att svalna långsamt bliva varmare och därmed mera lättflytande, så kan ingen veta hur kontinenterna komma att driva och vilka klimatrevolutioner som ännu vänta kommande släkten. Vi kunna ju alltid hoppas att "polflykten" i sinom tid skall göra de väldiga kalla landmassorna på norra halvklotet mera gästvänliga och bidraga till lösning av det stora problemet om hur jordens växande skaror skola finna utkomst och helst välstånd.

ZAM-BUK

Bästa medlet mot solbränna, utslag, eksem, ömma fötter, insektsbett och blemmor. En hudföda.

I alla butiker och apotek—50c.

Drängpojkens från Hinneryd egendomliga öden.

Forskaren och författaren Karl A. von Lehnsburgs nyligen timade död har beaktats av de svenska tidningarne, och Falköpings Tidning har följande märkliga redogörelse för hans levnadssaga:

Den avlidne torde med all säkerhet vara identisk med den Karl A. von Lehnsburg som för åtskilliga år sedan var pastor i Falköpings metodistförsamling och vilken i synnerhet de äldre där i staden och den kringliggande bygden mycket väl torde erinra sig. Med hans bortgång har emellertid en mycket märklig levnadssaga avslutats, varom nedanstående biografiska uppgifter vittna.

Pastor von Lehnsburg föddes i den lilla byn Länsbygget i Hinneryds socken i Kronobergs län. Fadern, en smålänning av gammal bondesläkt, hette Johannes och modern Martha. Enär det var fattigt i hemmet kom Karl tidigt ut för att tjäna sitt bröd och tjänade dräng på flera gårdar i Halland, varunder han gjorde sig känd som en intelligent yngling med en rapp och slagfärdig tunga.

När han var några och tjugo år lämnade Karl hemorten och ställde kosan till Stockholm, där han kom i beröring med frälsningsarmén. Vid senare besök i födelsebygden hade han avancerat till befäl i "armén". Han hade då efter födelseby antagit namnet Länsberg.

Karl Länsberg var en god talare och hade talanger att slå sig fram. Genom en religiös organisation kom han i tillfälle att besöka Tyskland. Här lärde han känna en gammal änkefru von Lehnsburg, som fattade tycke för den unge svensken. I en dröm trodde hon sig ha fått en uppenbarelse att Länsberg var en avlägsen släkting till den von Lehnsburgska ätten och såg en bekräftelse på denna uppenbarelsens ofelbarhet i namnet Länsberg, som hon antog vara en utländsk förvanskning av det von Lehnsburgska namnet. Alltnog den gamla damen adopterade Karl Länsberg, som till sina vänner i Sverige hemsände foto, där han var iförd den tyske adelmannens mycket grannlåt. Härigenom kom Hinnerydsynglingen troligen i bättre ekonomiska förhållanden. Det spordes att han studerade och tog examina i teologi. Därefter företog han resor i utlandet och där hemma hörde man att "Kalle i Länsbygget" skulle sitta som väktare vid Kristi grav i Jerusalem. Det bekräftades också att han genom en engelsk organisation flera år varit kurator vid ett arkeologiskt institut i Jerusalem. Därefter reste han till Amerika.

Karl von Lehnsburgs föräldrar äro för länge sedan döda. De fingo aldrig upleva sonens adliga upphojelse och det enkla bondfolket skulle helt säkert ansett det vara del därskap och fåfänglighet.

Ni är anklagad för att ha stulit dessa skedar. Vad har ni att säga till ert försvar?

Jag tog dem av misstag.

Av misstag? Hur så?

Jo, jag trodde, att de voro av silver.

FÖRTANKSAMT.

Herr och fru A. äro ute på jakt efter en våning, varvid frun nödvändigt vill hyra en på sju rum och kök.

Herr A.: — Men kär adu; vad skola vi två med så stor våning?

Fru A.: Jo, ser du, jag har tänkt, att om en av oss dör, så skall jag ha inackorderingar.

Nytt Levnadsmod för Trötta, Utslitna, Nervösa Personer.

Nuga-Tone Gör Verkan och Verkar Snabbt

Nuga-Tone återför kraft och spänstighet till de utslitna nerverna och musklerna. Skapar rött blod, starka, stadiga nerver och ökar på ett underbart sätt deras motståndskraft. Ger god sömn, god aptit, god matsmältning, regelbunden avföring, stor livslust och ambition. Om ni inte mår riktigt bra är ni skyldig er själv att göra ett försök därmed. Ni kan icke förlora. Det kostar er ingenting, om ni icke gagnas därav. Det är behagligt att ta in, och ni kommer att känna er bättre med samma. Om er läkare icke redan ordinerat det för eder så gå till apoteket och köp en flaska Nuga-Tone. Tag intet substitut. Tag det just några dagar, och om ni inte mår bättre eller ser bättre ut; tag återstoden av paketet tillbaka till apoteket; och edra pengar komma att återbetalas. Tillverkarne av Nuga-Tone anhålla att alla apotekare garantera detsamma och återbetala edra pengar, ifall ni icke blir belåten. Rekommenderas, garanteras och säljes av alla apotekare eller sändes direkt per post fraktfritt från National Laboratory, 1054 S. Wabash Ave., Chicago, Ill., vid mottagandet av $1.00.